YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

5 päivänä huhtikuuta 1995 *

Asiassa C-103/94,

jonka Tribunal des affaires de sécurité sociale de Nanterre (Ranska) on saattanut EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan mukaisesti yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen ensin mainitussa tuomioistuimessa vireillä olevassa riita-asiassa,

Zoulika Krid

vastaan

Caisse nationale d'assurance vieillesse des travailleurs salariés (CNAVTS),

ennakkoratkaisun Euroopan talousyhteisön ja Algerian demokraattisen kansantasavallan välillä 26.4.1976 Algerissa allekirjoitetun ja neuvoston 26 päivänä syyskuuta 1978 antamalla asetuksella (ETY) N:o 2210/78 (EYVL L 263, s. 1) hyväksymän yhteistyösopimuksen 39 artiklan 1 kohdan tulkinnasta,

* Oikeudenkäyntikieli: ranska.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN,

toimien kokoonpanossa: presidentti G. C. Rodríguez Iglesias, jaoston puheenjohtajat F. A. Schockweiler (esittelevä tuomari) ja C. Gulmann, tuomarit G. F. Mancini, C. N. Kakouris, J. C. Moitinho de Almeida, J. L. Murray, D. A. O. Edward, J.-P. Puissochet, G. Hirsch ja L. Sevón,

julkisasiamies: G. Tesauro,
kirjaaja: hallintovirkamies L. Hewlett,

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet:

— Caisse nationale d'assurance vieillesse des travailleurs salariés, asiamiehenään riita-asioita käsittelevän yksikön johtaja A. Roses,

— Ranskan hallitus, asiamiehinään ulkoasiainministeriön oikeudellisen osaston apulaisjohtaja C. de Salins ja saman ministeriön oikeudellisen osaston keskushallinnon virkamies C. Chavance,

— Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus, asiamiehenään S. Braviner, Treasury Solicitor's Department, avustajanaan P. Duffy, barrister,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään oikeudellisen osaston jäsen M. Patakia,

ottaen huomioon käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan Ranskan hallituksen, Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksen ja komission esittämät suulliset huomautukset 31 päivänä tammikuuta 1995 pidetyssä suullisessa käsittelyssä,

kuultuaan julkisasiamiehen 23 päivänä helmikuuta 1995 pidetyssä käsittelyssä esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Tribunal des affaires de sécurité sociale de Nanterre on 16.12.1993 päivätyllä ja tuomioistuimen kirjaamoon 25.3.1994 saapuneella tuomiollaan EY:n perustamissopimuksen 177 artiklan nojalla esittänyt ennakkoratkaisupyynnön siitä, miten tulkitaan Euroopan talousyhteisön ja Algerian demokraattisen kansantasavallan välillä Algerissa 26.4.1976 allekirjoitetun ja neuvoston 26.9.1978 antamalla asetuksella (ETY) N:o 2210/78 hyväksymän yhteistyösopimuksen (EYVL L 263, s. 1, jäljempänä sopimus) 39 artiklan 1 kohtaa.

2 Kyseessä on riita-asia Algerian kansalaisen Kridin ja Caisse nationale d'assurance vieillesse des travailleurs salariésin (jäljempänä CNAVTS) välillä siitä, onko kantajalla oikeus saada häneltä evätty Fonds national de solidaritén (kansallinen avustusrahasto, jäljempänä FNS) lisäavustus.

3 Asiakirjojen mukaan Krid on yksinomaan Ranskassa työskennelleen Algerian kansalaisen leski. Krid ei ole itse koskaan tehnyt ansiotyötä, ja hän on asunut Asnières-sur-Seinessä (Ranska).

4 Kridin mies sai 1.12.1984 täytettyään 65 vuotta CNAVTS:ltä vanhuuseläkkeen, joka laskettiin niiden 123 neljännesvuoden perusteella, joiden aikana hän oli suorittanut sosiaaliturvamaksuja Ranskassa. Hänen eläkettään korotettiin 1.4.1987, koska hänellä oli vaimo huollettavanaan.

5 Kridin mies kuoli 2.10.1992, ja Krid sai 1.11.1992 lähtien CNAVTS:ltä leskeneläkettä.

6 Krid anoi 29.6.1993 FNS:ltä lisäavustusta 30.6.1956 annetun lain perusteella.

7 FNS:n tehtävänä Ranskassa on edistää ikääntyneiden ihmisten oloja parantamalla vanhuuteen perustuvia eläkkeitä, eläkkeelle siirtymistä, elinkorkoja ja avustuksia. Tämän takia varattomille henkilöille maksetaan lisäavustusta, jos he ovat säädöksiin perustuvien vanhuus- ja invaliditeettietuisuuksien nauttijoita.

8 Tästä avustuksesta säädetään Ranskan uuden sosiaaliturvaa koskevan lain VIII pääosan ikääntyville henkilöille suoritettavia avustuksia koskevan I osaston 5 luvussa. Sen saamisen edellytyksistä säädetään mainitun luvun L. 815-2—815-6 pykälissä.

9 Pykälän L. 815-2 mukaan Ranskassa asuvilla Ranskan kansalaisilla on oikeus FNS:n mukaiseen lisäavustukseen. Pykälän L. 815-5 mukaan "lisäavustuksen maksaminen ulkomaalaisille edellyttää vastavuoroisuutta koskevien kansainvälisten sopimusten allekirjoittamista".

10 CNAVTS hylkäsi 18.8.1993 päivätyllä kirjeellään Kridin hakemuksen sillä perusteella, että hän on Algerian kansalainen ja että Ranskan ja Algerian välillä 1.10.1980 tehty sosiaaliturvaa koskeva sopimus ei sisällä FNS:n lisäavustusta koskevaa pöytäkirjaa.

11 Krid nosti 11.9.1993 kanteen tätä päätöstä vastaan tribunal des affaires de sécurité sociale de Nanterressa.

12 Krid vetosi tässä tuomioistuimessa erityisesti siihen, että koska hänellä on oikeus leskeneläkkeeseen, Ranskan yleinen sosiaaliturvaa koskeva lainsäädäntö soveltuu häneen, ja hänellä on siten oikeus tähän järjestelmään liittyviin suorituksiin. Sopimuksen 39 artiklan 1 kohdassa itse asiassa kielletään Ranskan viranomaisia perustelemasta anottujen avustusten evääminen hakijan Algerian kansalaisuudella.

13 CNAVTS taas katsoo, että sen lisäksi ettei Krid ole Ranskan kansalainen ja että FNS:n lisäavustuksista ei ole Ranskan ja Algerian välillä vastavuoroisuutta koskevaa kansainvälistä sopimusta, myös sosiaaliturvajärjestelmien soveltamisesta yhteisön alueella liikkuviin palkattuihin työntekijöihin, itsenäisiin ammatinharjoittajiin

ja heidän perheenjäseniinsä annetun asetuksen (ETY) N:o 1408/71 sellaisena kuin se on kodifioituna 2 päivänä kesäkuuta 1983 annetulla neuvoston asetuksella (ETY) N:o 2001/83 (EYVL L 230, s. 6, jäljempänä asetus N:o 1408/71) muuttamisesta 30 päivänä huhtikuuta 1992 annettu neuvoston asetus (ETY) N:o 1247/92 (EYVL L 136, s. 1) myönsi ainoastaan yhteisön kansalaisille oikeuden saada maksuihin perustumattomia etuuksia.

14 Tässä tilanteessa tribunal des affaires de sécurité sociale de Nanterre esitti yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavan kysymyksen:

"Onko Euroopan yhteisöjen neuvoston 30.4.1992 antaman asetuksen N:o 1247/92 tarkoittama lisäavustus kansallisesta avustusrahastosta tarkoitettu ainoastaan ETY:n kansalaisille (jotka asuvat Ranskassa), vai voiko se olla tarkoitettu Algerian kansalaisille (jotka asuvat Ranskassa) joko ETY:n ja Algerian välisen yhteistyösopimuksen 39 artiklan perusteella tai/ja ETY:n säädöksien perusteella? Voidaanko tämä avustus myöntää niiden maiden kansalaisille, jotka ovat solmineet ETY:n kanssa sosiaaliturvaa koskevan yhteistyösopimuksen, kuten Marokko, Tunisia, ...?"

15 Aluksi on palautettava mieliin sopimuksen tavoite ja tärkeimmät määräykset.

16 Sopimuksen 1 artiklan mukaan sen tavoitteena on edistää sopimuspuolten välistä kattavaa yhteistyötä, jolla on tarkoitus edistää Algerian taloudellista ja sosiaalista kehittymistä ja sopimuspuolten välisten suhteiden lujittamista. Tähän yhteistyöhön ryhdytään I osaston mukaan talouden, tekniikan ja rahoituksen aloilla, II osaston mukaan kaupankäynnin alalla ja III osaston mukaan sosiaaliasioiden alalla.

17 Osasto III koskee yhteistyötä työvoima-asioissa, ja sen sisältämän 39 artiklan 1 kohdassa todetaan seuraavaa:

"Jollei seuraavien kohtien määräyksistä muuta johdu, työntekijät, jotka ovat Algerian kansalaisia, sekä heidän kanssaan asuvat perheenjäsenet saavat sosiaaliturvan alalla hyväkseen järjestelyn, jossa näitä työntekijöitä ei millään tavalla syrjitä sen jäsenvaltion omiin kansalaisiin nähden, jonka alueella he työskentelevät."

18 Seuraavat kohdat koskevat eri jäsenvaltioissa täyttyneitä vakuutus-, työskentely- ja asumiskausia, perhe-etuuksia yhteisön alueella asuville perheenjäsenille ja vanhuuden, kuoleman, työtapaturman tai ammattitaudin sekä invaliditeetin perusteella maksettavien eläkkeiden ja elinkorkojen siirtämistä Algeriaan.

19 Pääasiasta käy ilmi se, että kansallinen tuomioistuin haluaa ennakkoratkaisukysymyksellään tietää, tuleeko sopimuksen 39 artiklan 1 kohtaa tulkita siten, että jäsenvaltio ei voi kieltäytyä myöntämästä asianosaisen Algerian kansalaisuuden perusteella kansallisen lainsäädännön mukaan kyseisessä valtiossa asuville valtion kansalaisille myönnettävän FNS:n lisäavustuksen kaltaista etuutta algerialaisen työntekijän leskelle, joka asuu tässä jäsenvaltiossa ja saa siellä leskeneläkettä.

20 Jotta voitaisiin vastata tähän kysymykseen, on ensin tutkittava sitä, voiko oikeussubjekti vedota kansallisessa tuomioistuimessa suoraan sopimuksen 39 artiklan 1 kohtaan, ja toiseksi sitä, voidaanko tätä määräystä soveltaa algerialaisen maahanmuuttajan perheenjäseneen, joka anoo pääasiassa kyseessä olevan kaltaista avustusta jäsenvaltiossa, jossa hän asuu ja saa leskeneläkettä.

Sopimuksen 39 artiklan 1 kohdan välitön oikeusvaikutus

21 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan (katso asia C-18/90, Kziber, tuomio 31.1.1991, Kok. 1991, s. I-199, 15—22 kohdat, ja asia C-58/93, Yousfi, tuomio 20.4.1994, Kok. 1994, s. I-1353, 16 kohta) Euroopan talousyhteisön ja Marokon kuningaskunnan 27.4.1976 Rabatissa allekirjoittaman neuvoston 26 päivänä syyskuuta 1978 antamalla asetuksella (ETY) N:o 2211/78 (EYVL L 264, s. 1) hyväksymän yhteistyösopimuksen 41 artiklan 1 kohta, jossa todetaan selvästi, täsmällisesti ja ehdottomasti kielto syrjiä kansallisuuden perusteella marokkolaisia työntekijöitä ja heidän kanssaan asuvia perheenjäseniä sosiaaliturvan alalla, sisältää selvän ja täsmällisen velvollisuuden, joka ei edellytä tullakseen voimaan tai ollakseen tehokas mitään myöhempää toimea muuten kuin saman artiklan 2, 3 ja 4 kohtien osalta. Näissä tuomioissa yhteisöjen tuomioistuin lisäsi, että sopimuksen tavoitteena oleva sopimuspuolten välisen kattavan yhteistyön edistäminen erityisesti työvoima-asioissa vahvistaa sen, että 41 artiklan 1 kohdan mukainen syrjintäkiellon periaate sääntelee suoraan oikeussubjektien oikeudellista tilannetta.

22 Tästä yhteisöjen tuomioistuin päättelee (katso edellä mainitut tuomiot asioissa Kziber, 23 kohta, ja Yousfi, 17 kohta), että tätä määräystä voidaan soveltaa välittömästi.

23 ETY:n ja Algerian välisen yhteistyösopimuksen 39 artiklan 1 kohta on sanamuodoltaan sama kuin ETY:n ja Marokon välisen yhteistyösopimuksen 41 artiklan 1 kohta, ja sopimusten tavoite on sama.

24 Sopimuksen 39 artiklan 1 kohdalle tunnustettava välitön oikeusvaikutus tarkoittaa sitä, että ne oikeussubjektit, joihin tätä määräystä sovelletaan, voivat vedota siihen kansallisissa tuomioistuimissa.

Sopimuksen 39 artiklan 1 kohdan soveltamisala

25 Jotta voitaisiin määritellä sopimuksen 39 artiklan 1 kohdan syrjintäkiellon periaatteen soveltamisala, on tarkasteltava toisaalta sitä, kuuluuko kantajan kaltainen henkilö kansallisessa tuomioistuimessa artiklan henkilölliseen soveltamisalaan, ja toisaalta sitä, kuuluuko pääasiassa kyseessä olevan FNS:n lisäavustuksen kaltainen suoritus tämän määräyksen tarkoittamaan sosiaaliturvan alaan.

26 Sopimuksen 39 artiklan 1 kohdan henkilöllisestä soveltamisalasta on ensinnäkin todettava, että kun tätä käsitettä on tulkittava laajasti, määräystä voidaan soveltaa ensinnäkin työntekijöihin, jotka ovat Algerian kansalaisia. ETY: n ja Marokon välisen yhteistyösopimuksen vastaavaa määräystä koskevan oikeuskäytännön mukaan (katso edellä mainittu tuomio asiassa Kziber, 27 kohta, ja edellä mainittu tuomio asiassa Yousfi, 21 kohta), joka on siis analogisesti sovellettavissa tähän tapaukseen, työntekijöitä ovat sekä yhä työelämässä olevat että sellaiset jo työnteon lopettaneet henkilöt, jotka ovat kyllin iäkkäitä saadakseen vanhuuseläkettä tai jotka tiettyjen tapahtumien seurauksena ovat saaneet oikeuden muiden sosiaaliturvan alojen mukaisiin avustuksiin.

27 Lisäksi on huomattava se, että sopimuksen 39 artiklan 1 kohta soveltuu myös näiden työntekijöiden perheenjäseniin, jotka asuvat heidän kanssaan jäsenvaltiossa, jossa he ovat töissä.

28 Tältä osin 39 artiklan 2 kohdassa viitataan nimenomaisesti eri jäsenvaltioissa täyttyneiden vakuutus-, työskentely- ja asumiskausien yhteenlaskemiseen kuoleman perusteella maksettavien eläkkeiden ja elinkorkojen osalta yhteisön alueella asuvan algerialaisen työntekijän perheen hyväksi.

29 Lisäksi 39 artiklan 4 kohdassa määrätään oikeudesta siirtää Algeriaan tiettyjä sosiaaliturvan mukaisia, jäsenvaltioissa saavutettuja oikeuksia, kuten kuolemasta aiheutuneet eläkkeet ja elinkorot.

30 Tästä on seurauksena se, että sopimuksen 39 artiklan 1 kohta tarkoittaa yhtä lailla algerialaisen siirtotyöläisen perheenjäseniä, jotka työntekijän kuoltua jäävät asumaan siihen jäsenvaltioon, jossa työ on tehty.

31 Niinpä sopimuksen 39 artiklan 1 kohta soveltuu pääasian kantajan kaltaiseen henkilöön, joka on algerialaisen siirtotyöläisen leski, joka on asunut siinä jäsenvaltiossa, jossa työntekijä on ennen kuolemaansa tehnyt koko työuransa, ja joka nauttii leskeneläkkeestä tämän toiminnan perusteella.

32 Toiseksi on kyse sopimuksen 39 artiklan 1 kohdan käsitteestä sosiaaliturva, ja edellä mainituista tuomioista asiassa Kziber, 25 kohta, ja asiassa Yousfi, 24 kohta, voidaan analogisesti päätellä, että se on ymmärrettävä samalla tavalla kuin vastaava käsite asetuksessa N:o 1408/71.

33 Vaikkakaan asetuksessa N:o 1408/71 ei ennen sen muuttamista asetuksella N:o 1247/92 nimenomaisesti mainittu sen soveltamisalaan kuuluvien sosiaaliturvan alojen joukossa FNS:n lisäavustuksen kaltaista suoritusta, vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan (katso erityisesti asiat 379/85, 380/85 ja 381/85 ja 93/86, Giletti ym., tuomio 24.2.1987, Kok. 1987, s. 955, ja asia C-236/88, komissio v. Ranska, tuomio 12.7.1990, Kok. 1990, s. I-3163) tämä avustus kuului asetuksen N:o 1408/71 4 artiklan 1 kohdan perusteella sen soveltamisalaan.

34 Yhteisöjen tuomioistuin on itse asiassa lausunut (katso erityisesti edellä mainittu tuomio asiassa Giletti ym., 10 kohta), että FSN:n lisäavustuksia koskevan kaltaisella kansallisella lainsäädännöllä on kaksi tehtävää, eli toisaalta se takaa vähimmäistoimeentulon ja toisaalta se takaa lisätulon riittämättömien sosiaaliturvaan kuuluvien suoritteiden saajille.

35 Tästä yhteisöjen tuomioistuin päättelee (katso edellä mainittu tuomio asiassa Giletti ym., 11 kohta), että tämä lainsäädäntö kuuluu asetuksen N:o 1408/71 mukaiseen sosiaaliturvaan siltä osin kuin sillä myönnetään oikeus lisäavustuksiin, joilla on tarkoitus korottaa sosiaaliturvan mukaisten eläkkeiden määrää ilman että arvioidaan henkilökohtaisia tarpeita ja tilannetta, mikä on avulle luonteenomaista. Yhteisöjen tuomioistuin on lisäksi todennut, että vaikka sama laki voi tarkoittaa yhtä lailla avuksi luokiteltavia etuja, invaliditeetti-, vanhuus- tai leskeneläkkeeseen liittyvän suorituksen sosiaaliturvan luonne yhteisöoikeuden kannalta tarkasteltuna ei voi tämän takia muuttua, kun se on sosiaaliturvaan kuuluva liitännäisoikeus.

36 Asetuksen N:o 1247/92 voimaantulosta 1.6.1992 lähtien FNS:n lisäavustuksen kaltaiset suoritukset on nimenomaisesti sisällytetty asetuksen N:o 1408/71 aineelliseen soveltamisalaan edellä mainitun oikeuskäytännön mukaisesti, mikä ilmenee asetuksen N:o 1247/92 johdanto-osan kolmannesta ja neljännestä perustelukappaleesta. Asetuksen N:o 1408/71 4 artiklaan lisätyn 2 a kohdan mukaan asetusta sovelletaan maksuihin perustumattomiin erityisetuuksiin, jos — kuten tilanne on pääasiassa — tällaiset etuudet on tarkoitettu antamaan lisä-, korvaavaa tai täydentävää turvaa sellaista tapahtumaa vastaan, joka kuuluu asetuksen 1 kohdan a—h alakohdassa tarkoitettuihin aloihin, joista yksi on juuri vanhuusetuudet.

37 Koska sopimuksen 39 artiklan 1 kohdassa mainitulla käsitteellä sosiaaliturva ei voi olla erilaista sisältöä kuin mitä sillä on asetuksessa N:o 1408/71 edellä mainittuja

tuomioita asioissa Kziber ja Yousfi analogisesti tulkiten, FNS:n lisäavustuksen kaltainen etuus kuuluu tämän määräyksen mukaiseen sosiaaliturvaan.

38 Ranskan hallitus on kuitenkin väittänyt, että Algerian kansalainen, joka on algerialaisen siirtotyöläisen leski mutta joka ei ole koskaan itse ollut työntekijä, ei voi vedota sopimuksen 39 artiklaan saadakseen FNS:n lisäavustuksen kaltaisen etuuden, koska se on Ranskan oikeuden mukaan oma oikeutensa eikä johdettu oikeus, joka on saavutettu siirtotyöläisen perheenjäsenenä.

39 Tältä osin on riittävää todeta, että sopimuksen 39 artiklan 1 kohdassa tyydytään vahvistamaan periaate, jonka mukaan algerialaisia siirtotyöläisiä ja heidän kanssaan asuvia perheenjäseniä ei saa syrjiä kansalaisuuden perusteella verrattuna niiden jäsenvaltioiden, joissa he työskentelevät, omiin kansalaisiin. Koska tämän sopimusmääräyksen henkilöllinen soveltamisala ei ole sama kuin asetuksen N:o 1408/71 2 artiklan, oikeuskäytännön tekemä ero siirtotyöläisen perheenjäsenten johdettujen ja omien oikeuksien välille asetusta N:o 1408/71 sovellettaessa ei koske sopimusta, mikä ilmenee edellä mainitusta tuomiosta asiassa Kziber.

40 Näissä oloissa sopimuksen 39 artiklan 1 kohdan mukainen kansallisuuteen perustuvan syrjinnän kiellon periaate sosiaaliturvan alalla tarkoittaa sitä, että algerialaisen siirtotyöläisen leskeltä ei voida kansallisuuden perusteella evätä tätä suoritusta, kun tämä leski asuu siinä jäsenvaltiossa, jossa työntekijä on työskennellyt, ja täyttää kaikki muut paitsi kansalaisuutta koskevan edellytyksen saadakseen FNS:n avustuksen kaltaisen suorituksen, joka myönnetään leskeneläkkeen saajille ja jonka saamisen edellytyksenä ei ole se, että henkilö on ollut itse työntekijä.

41 Edeltävien päätelmien perusteella tribunal des affaires de sécurité sociale de Nanterrelle on vastattava, että sopimuksen 39 artiklan 1 kohtaa on tulkittava siten, että jäsenvaltio ei voi kieltäytyä myöntämästä asianosaisen Algerian kansalaisuuden perusteella kansallisen lainsäädännön mukaan kyseisessä valtiossa asuville valtion kansalaisille myönnettävän FNS:n lisäavustuksen kaltaista etuutta algerialaisen työntekijän leskelle, joka asuu tässä jäsenvaltiossa ja saa siellä leskeneläkettä.

Oikeudenkäyntikulut

42 Ranskan ja Yhdistyneen kuningaskunnan hallituksille ja Euroopan yhteisöjen komissiolle, jotka ovat esittäneet huomautuksensa tuomioistuimelle, aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Koska esitetty oikeudenkäyntikuluvaatimus kuuluu pääasian asianosaisten osalta kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevaan oikeudenkäyntiin, kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN

on ratkaissut Tribunal des affaires de sécurité sociale de Nanterren 16 päivänä joulukuuta 1993 esittämän kysymyksen seuraavasti:

Euroopan talousyhteisön ja Algerian demokraattisen kansantasavallan välisen 26.4.1976 Algerissa allekirjoitetun ja neuvoston 26.9.1978 antamalla asetuksella (ETY) N:o 2210/78 hyväksymän yhteistyösopimuksen 39 artiklan 1 kohtaa on

tulkittava siten, että jäsenvaltio ei voi kieltäytyä myöntämästä asianosaisen Algerian kansalaisuuden perusteella kansallisen lainsäädännön mukaan kyseisessä valtiossa asuville valtion kansalaisille myönnettävän FNS:n lisäavustuksen kaltaista etuutta algerialaisen työntekijän leskelle, joka asuu tässä jäsenvaltiossa ja saa siellä leskeneläkettä.

Rodríguez Iglesias Schockweiler Gulmann Mancini

Kakouris Moitinho de Almeida Murray Edward

Puissochet Hirsch Sevón

Julistettiin Luxemburgissa 5 päivänä huhtikuuta 1995.

Kirjaaja

R. Grass

Presidentti

G. C. Rodríguez Iglesias